

1075CH13

मिश्रिताभ्यास:

अभ्यास: I

1. अधोलिखितम् अनुच्छेदं पठित्वा प्रश्नान् उत्तरत—

पठनम् अतीव अरुचिकरं मन्यमानः सुवीरः हतोत्साहः भूत्वा कक्षस्य एकस्मिन् कोणे विचारमग्नः अतिष्ठत् । तस्य मनिस असफलतायाः कारणात् आत्मघातस्य भावना जागृता । दुःखितः भूत्वा आत्मचिन्तनं कुर्वन् सः भित्तिम् आरोहन्तम् एकं पिपीलकं पश्यित, यः पुनः पुनः पितत्वा अपि हतोत्साहितः न भवित, अपि तु सततं प्रयासेन सः अन्ततः भित्तिम् आरोहित तत्रस्थं मिष्टान्नं च प्राप्नोति । तस्य विवेको जागृतो भवित । आत्मनः आत्मघातस्य भावनां निन्दयन् सः चिन्तयित यत् यद्येष पिपीलकः सततप्रयासेन सफलः भिततुं शक्नोति तर्हि न िकमिप असम्भवं जगित । एतद्विचिन्त्य सः पठनस्य पुनः पुनरभ्यासं कुर्वन् कक्षायां विशिष्टं स्थानं प्राप्तवान् । तस्मिन् एतत् पिरवर्तनं दृष्ट्वा शिक्षकः तस्य प्रशंसां कुर्वन् बोधयित— "वत्स! वीरभोग्या वसुन्धरा । वसुधायां बहूनि वस्तूनि सन्ति परन्तु परिश्रमशीलाः वीराः एव तानि प्राप्नुवन्ति ।"

अभ्यास:

(i)	एकप	ग्दन उत्तरत —
	(क)	कः हतोत्साहः अभवत्?
	(碅)	असफलताया: कारणात् सुवीरस्य मनसि कस्य भावना जागृता?
	(~~ग~~)	पिपीलक: भित्तौ किं प्राप्नोति?
	(घ)	सुवीर: पुन: पुनरभ्यासेन किं स्थानं प्राप्तवान्?
(ii)	पूर्णव	त्राक्येन उत्तरत —
	(क)	सुवीर: आत्मघातस्य भावनां निन्दयन् किं चिन्तयति?
	(ख)	के वसुधायां वसूनि प्राप्नुवन्ति?

मिश्रिताभ्यास:

	(iii) यथ	गनिर्देशम् उत्तरत —
	(ক	ं) 'स: अन्तत: भित्तिम् आरोहति'- अत्र किम् अव्यय-पदम्?
	(ভ	) 'संसारे' इति पदस्य किं समानार्थकपदम् अनुच्छेदे प्रयुक्तम्?
	(ग	) 'तस्य विवेक: जागृत: अभवत्'- अत्र किं कर्तृपदम्?
	(ঘ	) 'वसुधायां बहूनि वसूनि सन्ति'- अत्र किं विशेषणपदम्?
2.		गत: कस्या: अपि समस्याया: समाधानं न भवति' एतद्विषयम् अधिकृत्य ।घुम् अनुच्छेदं लिखत —
3	······································	य के लाभाः' - इति वर्णनं कुर्वन्तः मित्रं प्रति पत्रमेकं लिखत—
.		
4.	सन्धिच्ह	ष्टेद: सन्धि: वा क्रियताम्—
	(i) 3	इतोत्साह:
	(ii) f	वेवेक:+जागृत:

	(iii)	स:+अन्तत:
	(iv)	एतद्विचिन्त्य
5.	समार	गं विग्रहं वा कृत्वा वाक्यानि पुन: लिखत—
	(i)	सुवीर: हत: उत्साह: यस्य स: भूत्वा एकस्मिन् कोणे तिष्ठति।
	(ii)	तस्य मनसि आत्मघातस्य भावना जागृता।
	(iii)	सः अभ्यासं कुर्वन् कक्षायां <u>विशिष्टं स्थानं</u> प्राप्तवान् ।
	(iv)	वत्स! <u>वीरै: भोग्या</u> वसुन्धरा।
6.	उचित	-प्रत्ययप्रयोगेण रिक्तस्थानानि पूरयत—
	(i)	पठनम् अरुचिकरं (मन्+शानच्) छात्राः सफलाः न भवन्ति ।
	(ii)	सततप्रयासेन मन्दोऽपि सफल:(भू+तुमुन्) शक्नोति।
	(iii)	अस्मिन् वर्षे अहम् कक्षायां विशिष्टं स्थानं । (प्र+आप+क्तवतु)
	(iv)	पुन: पुन: पतित्वा अपि हतोत्सहित: न। (भू+तव्यत्)
7.		त्राक्यानां वाच्यपरिवर्तनम् कृत्वा लिखत—
	(i)	सुवीरः एकस्मिन् कोणे तिष्ठति ।
	(ii)	पिपीलकः अन्ततः भित्तिम् आरोहति ।
	(iii)	शिक्षकेण तस्य प्रशंसा क्रियते।
	(iv)	परिश्रमशीलै: वीरै: एव वसूनि प्राप्यन्ते ।
8.	प्रदत्तव	ाक्यानां संस्कृतभाषया अनुवादं <mark>क</mark> ुरुत—
		उसका विवेक जागृत हो जाता है।
	(ii)	उसने वृक्ष पर चढ़ते हुए साँप को देखा।

on ou

SPIPE

मिश्रिताभ्यास:

	(iii)	हमें पुन: पुन: पाठों का अभ्यास करना चाहिए।
	(iv)	मुझे पढ़ना अच्छा लगता है।
9.	प्रदत्ता	नि वाक्यानि शुद्धानि कृत्वा पुन: लिखत—
	(i)	बालक: एकस्मिन् कोणे तिष्ठति।
	(ii)	सः भित्तिम् आरोहन्तं पिपीलकं पश्यति ।
	(iii)	वसुधायां बहूनि वसूनि सन्ति ।
	(iv)	अहम् उत्साहित: भूत्वा तत्रागच्छम् ।
		अभ्यास: II
1.	लिखि	तमनुच्छेदं पठित्वा निर्देशानुसारं प्रश्नान् उत्तरत—
	वयं स	र्वे सुखम् इच्छाम: । कोऽपि दु:खं नैव इच्छति । अत: दु:खानां विनाश: कथं
	भवति,	इति ज्ञातव्यम्। गीतायाम् अर्जुनं प्रति श्रीकृष्णः अकथयत्, ''प्रसादे सर्वदुःखानां
	हानिरस	त्योपजायते ।" अतः सर्वेषां दुःखानाम् अभावस्य कृते मनसः प्रसन्नता
		प्रश्यकी वर्तते । विपरीतपरिस्थितिषु ये धैर्यं न त्यजन्ति ते सर्वदा आन्तरिक-
	प्रसन्नत	गाया: माध्यमेन प्रतिकूलपरिस्थिती: विरुध्य विजयम् अधिगच्छन्ति । प्रियजनस्य
		यां ये सेवां कृत्वा प्रसन्ना: भवन्ति ते न केवलम् प्रियजनस्य दु:खस्य अपि तु
		व्रस्य अपि विनाशं कृत्वा भूयोऽपि प्रसन्नाः भवन्ति, परन्तु ये आत्मनः परस्य वा
	•	मस्यां वा दृष्ट्वा केवलं हाहाकारं कुर्वन्ति तेषां दु:खेषु वृद्धि: एव भवति। अत:
		: कदापि न कर्तव्य: प्रसन्नता च कदापि न त्याज्या।
	(i) Ų	कपदेन उत्तरत —
	(	क) प्रसादे केषां हानि: भवति?
	(	ख) ये समस्यायां प्राप्तायां केवलं हाहाकारं कुर्वन्ति तेषां दु:खेषु किं भवति?
	(ii) पू	र्णिवाक्येन उत्तरत —
	(	क) प्रतिकूलपरिस्थिती: विरुध्य के विजयम् अधिगच्छन्ति?
	(	ख) किं कदापि न कर्तव्यं किम् च न त्याज्यम्?

(iii)	निर्देश	गानुसारम् उत्तरत—
	(ক)	'पराजयम्' इति पदस्य किं विलोमपदं गद्यांशे प्रयुक्तम्?
	(ख)	'तेषाम् दु:खेषु वृद्धि: भवति' इति वाक्यांशे 'भवति' इति क्रियापदस्य कर्तृपदं किम् अस्ति?
	(ग)	'सर्वेषाम्' इति सर्वनामपदम् अत्र कस्मै प्रयुक्तम्?
	(घ)	'स्वस्य' इति पदस्य किं पर्यायपदम् अत्र आगतम्?
(iv)	गद्यां	शस्य कृते समुचितं शीर्षकं लिखत।
प्रसन्न	नताय	ा: महत्त्वविषये पञ्चवाक्यमितम् अनुच्छेदं सरलसंस्कृतेन लिखत-
		रुग्णतायाः कारणेन भवतः/भवत्याः मित्रम् दुःखितः अस्ति । तं ाः पत्रमेकं सरलसंस्कृतेन लिखत—

98

मिश्रिताभ्यास:

4.	अधो	लिखितवाक्येषु रेखांकितपदानि अधिकृत्य सन्धिं/सन्धिविच्छेदं कुरुत—
	(i)	हाहाकारेण तु दु:खेषु वृद्धि:+एव भवति।
	(ii)	मनसः प्रसन्नता तु <u>अत्यावश्यकी</u> । *******************
	(iii)	कः + अपि दुःखं नैव इच्छति।
	(iv)	विषाद: कदापि न कर्तव्य:।
	(v)	वृद्धानां सेवां कृत्वा प्रसन्नो भव।
	(vi)	वयं सर्वे सुखम्+इच्छामः ।
5.	रेखां	केतपदानां समस्तपदं विग्रहं वा कृत्वा वाक्यानि पुन: लिखत—
	(i)	दु:खानां विनाश: कथं भवति इति ज्ञातव्यम्।
	(ii)	नीतिषु <u>लाभालाभौ</u> न विचारणीयौ ।
	(iii)	दु:खानाम् अभावः मनसः प्रसन्नतायै आवश्यकः ।
6.	उचित	प्रत्ययप्रयोगेण रिक्तस्थानानि पूरयत—
6.		ग्प्रत्ययप्रयोगेण रिक्तस्थानानि पूरयत— दु:खानां विनाशस्य उपायं <u>ज्ञा + तव्यत्</u> ।
6.	(i)	
6.	(i) (ii)	दु:खानां विनाशस्य उपायं ज्ञा + तव्यत्।
6.	(i) (ii) (iii)	दु:खानां विनाशस्य उपायं <u>ज्ञा + तव्यत्</u> । प्रियजनस्य <u>रुग्णता</u> दु:खदायिका। +
 7. 	(i) (ii) (iii) (iv)	दु:खानां विनाशस्य उपायं <u>ज्ञा + तव्यत्</u> । प्रियजनस्य <u>रुग्णता</u> दु:खदायिका। रोगं दृष्ट्वा केवलं हाहाकारं न कर्तव्यम्।
	(i) (ii) (iii) (iv)	दु:खानां विनाशस्य उपायं <u>ज्ञा + तव्यत्</u> । प्रियजनस्य <u>रुग्णता</u> दु:खदायिका । रोगं <u>दृष्ट्वा</u> केवलं हाहाकारं न कर्तव्यम् । त्वं प्रतिकूलपरिस्थितीं <u>वि+रुध्+ल्यप्</u> विजयं प्राप्नुहि ।
	(i) (ii) (iii) (iv) प्रदत्त	दु:खानां विनाशस्य उपायं <u>ज्ञा + तव्यत्</u> । प्रियजनस्य <u>रुग्णता</u> दु:खदायिका । रोगं <u>दृष्ट्वा</u> केवलं हाहाकारं न कर्तव्यम् । त्वं प्रतिकूलपरिस्थितीं <u>वि+रुध्+ल्यप्</u> विजयं प्राप्नुहि । वाक्यानां वाच्यपरिवर्तनं कृत्वा लिखत —
	(i) (ii) (iii) (iv) प्रदत्त (i)	दु:खानां विनाशस्य उपायं <u>ज्ञा + तव्यत्</u> । प्रियजनस्य <u>रुग्णता</u> दु:खदायिका । रोगं <u>दृष्ट्वा</u> केवलं हाहाकारं न कर्तव्यम् । त्वं प्रतिकूलपरिस्थितीं <u>वि+रुध्+ल्यप्</u> विजयं प्राप्नुहि । वाक्यानां वाच्यपरिवर्तनं कृत्वा लिखत —
	(i) (ii) (iii) (iv) प्रदत्त (i)	दु:खानां विनाशस्य उपायं ज्ञा + तव्यत् । प्रियजनस्य रुग्णता दु:खदायिका । + + + + + + + + + + + + + + + + + +
	(i) (ii) (iii) (iv) प्रदत्त (i)	दु:खानां विनाशस्य उपायं ज्ञा + तव्यत् । प्रियजनस्य रुग्णता दु:खदायिका । रोगं दृष्ट्वा केवलं हाहाकारं न कर्तव्यम् । त्वं प्रतिकूलपरिस्थितीं वि+रुध्+ल्यप् विजयं प्राप्नुहि । वाक्यानां वाच्यपरिवर्तनं कृत्वा लिखत— गीतायां श्रीकृष्ण: अर्जुनं प्रति कथयति ।
	(i) (ii) (iii) (iv) प्रदत्त (i) (iii)	दु:खानां विनाशस्य उपायं ज्ञा + तव्यत् । प्रियजनस्य रुग्णता दु:खदायिका । + + + + + + + + + + + + + + + + + +

अभ्यासवान् भव — दशमकक्षाया:

8.		वाक्यानां संस्कृतभाषया अनुवादं कुरुत— हम सभी सुख चाहते हैं।
	(ii)	मन की प्रसन्नता कभी नहीं छोड़नी चाहिए।
	(iii)	गीता में श्रीकृष्ण ने अर्जुन से कहा।
	(iv)	वह प्रियजन की रुग्णता में सेवा करके प्रसन्न होता है।
9.		ानि वाक्यानि शुद्धानि कृत्वा पुन: लिखत— मूर्खा: जना: दु:खं दृष्ट्वा केवलं हाहाकारं करोति।
	(ii)	दु:खानाम् अभावस्य कृते मनसः प्रसन्नता अत्यावश्यकी वर्तते।
		दु:खानाम् अभावस्य कृते मनसः प्रसन्नता अत्यावश्यकी वर्तते । रोगं समस्यां वा दृष्ट्वा तस्य समाधानं कुरु ।

